

MONITOR WARSZAWSKI.

W WARSZAWIE DNIA 26. LUTEGO 1825. ROKU W SOBOTĘ.

Dostrzeżenia meteorologiczne w Warszawie.

Dnia	Lutego	Zrana . . . Popołudniu . . . Wieczorem . . .	Ciepłomierz R.		Barometr.		Wiatr.		Stan Nieba.
			Stopni zimna . . .	—	Cali 28 linii		Wschodni	Północno-wschodni	Słońce.
24	Lutego	Zrana . . .	Stopni zimna . . .	— 6	Cali 28 linii	1,6	Wschodni	Północno-wschodni	Słońce.
		Popołudniu . . .	Stopni zimna . . .	— 4	„ —	2,5	Wschodni	Północno-wschodni	Słońce.
		Wieczorem . . .	Stopni zimna . . .	— 9	„ —	2,7	Wschodni	Północno-wschodni	Gwiazdy.
25	Lutego	Zrana . . .	Stopni zimna . . .	— 11	Cali 28 linii	2,3	Wschodni	Północno-wschodni	Szron.
		Popołudniu . . .	Stopni zimna . . .	— 5	„ —	1,9	Wschodni	Północno-wschodni	Słońce.
		Wieczorem . . .	Stopni zimna . . .	— 10	„ —	1,5	Północno-wschodni	Północno-wschodni	Gwiazdy.

OBWIESZCZENIA RZĄDOWE.

Kommissya Rządowa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Podaje do publicznej wiadomości, iż Folwark Radomice w Województwie Krakowskim o mil dwie od miasta Wojewódzkiego Kielec położony, z którego roczna dzierżawa po odrzuceniu podatków i ciężarów gruntowych ustanowioną została rocznie na Złp. 4,328 gr. 11, w dniach 7. 8. i 9. Marca r. b. w Biórze Kommissyi Województwa Krakowskiego wydzierżawionym będzie na lat po sobie idących siedm poczynając od d. 1 Czerwca r. b. 1825. Każdy przeto chęć mający do zadzierżawienia folwarku powyższego, kwalifikacją stosownie do postanowienia Xięcia Namiestnika Króleskiego z daty 24 Stycznia 1818 roku posiadający, do Kommissyi Województwa Krakowskiego zgłosić się może, gdzie o szczególnych warunkach do wydzierżawienia dóbr przepisanych wiadomość udzieloną mieć będzie.

w Warszawie d. 10 Lutego 1825 r.
Minister Prezydujący
(podpisano) Stani: GRABOWSKI.
Sekretarz Jeneralny Rakiety.

Kommissya Województwa Mazowieckiego.

W Kontynuacji obwieszczenia swego z d. 10 Listopada r. z. Nro. 77906 podaje do publicznej wiadomości iż do postanowienia Xięcia Namiestnika Króleskiego z dnia 12 Pazdziernika r. z. Nro. 22,904, podwyższającego cło od niektórych płodów chlebiących należy także opuszczony przy przepisywaniu go omyłką piszącego Artykuł *Sacharum Saturni* w pozycyi 240. części I. Taryfły mieszczący się, od którego także postanowieniem opłata celna ustanowioną jest od iednego cetnara cła wchodowego zł. 10 wyraźnie złotych Dziesięć, cła Consumowego złotych Dziewięćdziesiąt, razem złotych Sto.

Radca Stanu Prezes, w zastępstwie
Kozuchowski.
Sekretarz Jeneralny, Filipecki.

Kommissya Województwa Mazowieckiego.

Podaje niniejszemu do wiadomości publicznej iż z względu, że przepisany Ogólną Tabellą Traktów handlowych, Trakt z Jgołomji do Kielec na Stomniki, Miechów, Wodzisław, i Jędrzejów, jako drogę znacznie przedłużający, dla handlujących nie jest dogodnym; Kommissya Rządowa Przychodów Skarbu wydanem w dniu 13 Stycznia Nro. 68,287 rozporządzeniem dozwoliła, ażeby począwszy od dnia 1. Marca r. b. trakt takowy z mie-

nionym był na trakt z Jgołomji do Proszowic, Szkalbimierza, Pińczowa, i Kielce; — z czego wynika, że również trakty wspomnioné Komory Jgołomii Tabellą na początku rzezoną do Radomia, Warszawy, Suwałk, Lublina, Siedlec, i Mławy przepisane między punktami Kielce i Jgołomia, téżże zmianie ulegną.

(podpisy iak wyży)

Urząd Muncypalny miasta stólecznego Warszawy

Zawiadamia kontrybuentów miasta Warszawy i przedmieścia Pragi, iż pobór podatku podymnego zwyczajnego i podwyższonego za ratę Marcową r. b. rozpocznie się w d. 3. Mar. r. b. w Exakcyi mieyskiej podatków skarbowych w Ratuszu Głównym, i aż do końca tegoż miesiąca codziennie, wyjąwszy święta, od godziny 8 rano do godziny 1. z południa kontynuowany będzie. Wzywa więc właścicieli i Rządców Domów, aby w powyższym Terminie uścić się nie omieszkali, ostrzegając: iż zaraz z dniem 1 Kwietnia r. b. kary exekucyjne na opieszających zarachowane i Exekucya o takowe łącznie z podatkiem wystosowaną będzie.

Radca Stanu Prezydent *Woyda*.
Sekretarz Jeneralny *G. Jahółkowski*.

W A R S Z A W A.

— N. Cesarz i Król, postanowieniem z dnia 19 Stycznia nayłaskawiey zaszczyć raczył:

Orderem Śtéy Anny klasy II.

JJPP. *Locci*, Kommissarza Delegowanego w Obwód Kaliski, oraz *Józefa Kłobuchowskiego*, Kommissarza Delego: do obwodu Łęczyckiego.

Orderem Śgo Stanisława klasy III.

JPana Antoniego *Dumina*, Kommis: do dozoru miast i rękodzielni w Woie: Kaliskiem.

Orderem Śgo Stanisława klasy IV.

JJPP. *Jak. Podczaskiego*, Kom. Del. do Obwodu Wieluńskiego; *Fryderyka Welke*, Adjunkta Sekcyi fabryk w Kom: Woiew: Kaliskiego; *Adolfa Harrer*, właściciela fabryki sukienney w Sieradzu; *X. Michała Lecherta*, Proboszcza w Mstowie; *Felixa Homickiego*, Kommis: Wydziału Policyjno-Woysko: w Kom: Woie: Kalis; *Stanisława Dziewulskiego*, Sekretarza Jeneralnego w téżże Kommissyi; *Franciszka Reinstein*, Budowniczego, i *Korwina Bromirskiego*, Adjunkta téżże Kommissyi.

— Na iednym z ostatnich posiedzeń (27 Grudnia) Ces. Akademii nauk w Petersburgu,

czytał nasz rodak *P. Winc. Wiszniewski*, Warszawianin, wiadomość o długości jeograficznéy miasta *Kazan*, podług czynionych przez siebie dostrzeżeń astronomicznych.

— W ciągnieniu 596 Loteryi liczbowéy Królestwa Polskiego odbytem dnia 25 b. m. i. r. wyciągnięte zostały w następującym porządku Numera: 68. 55. 3. 86. 13.

— Dnia 17 b. m. i. r. rozstał się z tym światem w dobrach swoich *Smilowice* w Obwodzie *Kujawskim*, ś. p. *JW. Maciey Wolicki* były Szambelan dworu *J. K. M. Stanisława Augusta* i Poseł na Sejmach Królestwa od r. 1818.

— W tych dniach przeprowadził do siebie *P. Van Aken* zwierzęta nabyte od wdowy *Deniot*; rozszerzał w tym celu budę menażeryi swoiey, i zamknął ją dla publiczności na trzy dni; dopiero jutro otworzona będzie. — Lew ogromny nowo nabyty, iuż od dwóch dni ciągle wita okropnym rykiem mieszkańców Starego miasta.

— **DNIESIENIE.** — *Syndycy tymczasowi massy upadłéy Ludwika Letronne*. Podają niniejszemu do powszechnéy wiadomości, iż w dalszém kontynuowaniu Licytacyi różnych efektów do téy massy należących, Prassa litograficzna, portrety, szafy, stoły, rygały i nóty muzyczne wielu sławnych Kompozytorów, częściowo w Marywiltu przy ulicy Senatorskiej w lokalu nad sklepem pod Numerem 51. oznaczonym, dnia 28. Lutego i następnych r. b. publicznie wicéy dającym, sprzedawane będą. — w Warszawie dnia 22. Lutego 1825. *J. Wołowski* Adwokat. — *Ludwik Mathias*.

PRZYIECHALI (dnia 24 i 25 Lutego.)

Krasinski August Hrabia z Węgrzynowa — *Russocka Julia* Hr. z Pileczyna — *Gliszczynski Antoni* Senator Kasztelan z Kutna — *Działowska Katarzyna* Hr. z Roszewa — *Podowski Antoni* Hr. z Rusinowa — *Waleryo Piotr* Mechanik z Mińska — *Malinowski Antoni* Sędzia z Tuszewa — *Ledóchowski Tadeusz* Major Huz: z Konstantynowa — *Alexandrowicz Stani.* Hr. Sena. Kasz. z Konstantynowa.

WYIECHALI (dnia 24 i 25 Lutego)

Dumiewicz Wojciech Kapitan do Skierniewic — *Kornaszewski Jan* Obyw. do Stawiszyna — *Wodziński Maciey* Kasztelan do Gołębowa. — *Jeziński Stanisław* Hrabia do Podlasia — *Stryjski Szeł* Sztabu do Lublina — *Walewski Karol* Obyw. do Mławy — *Massalski Franciszek* Obyw. do Siedlec — *Plewiński Józef* Porucznik do Zamościa — *Stokowski Walenty* Obyw. do Błonia. —

z Emden 8 Lutego.

Dnia 3 Lutego o 9 godzinie wieczór, nagle i nad spodziewanie wszystkich, wśród okropnéy burzy woda tak wysoko wylała iak nie masz przykładu w dzieiach wschodniéy Fryzyi. W przeciągu kwadransa całe miasto zalane zostało, mieszkańcy le-

dwie z życiem ratować się mogli na wyższe domów piętra. Cała noc wichur nie ustawał, a gdy poranek nadszedł (d. 4. Lutego) mniemano że woda spadać zaczęła, lecz właśnie nowym wichrem pędzone bałwany do wyższego i szczytów podniosły, i w tym stanie prawie cały dzień się utrzymywała, ku wieczorowi dopiero opadać począwszy.

Zdawało się iż wszystkie żywioły były wzburzone, grzmoty pioruny, grad, śnieg, deszcz, wszystko to razem towarzyszyło temu okropnemu zjawisku. Woda przez wierzech murów z taką gwałtownością pędziła, iż te w kilku miejscach wyrwane, oprzeć się niemożąc wściekłości bałwanów nowe utworzyły bramy; woda bystrym potokiem lejąc się przez cmentarz wzruszyła siedliśka umarłych, i trumny po wszystkich stronach miasta rozniosła. Magazyny torfu zniszczone zostały, a koszar w wielkim były niebezpieczeństwie. Szkody przez ten wylew zrażone niepodobna obrachować: wiele domów zburzonych, całe ulice popsute, towary poniszczone, i wiele nawet ludzi życie utraciło. W niektórych okolicach miasta trudno poznać miejsc gdzie przedtem domy stały; gdziekolwiek po ulicach tak głębokie powstały przepaści, iżby ich domami zapełnić niemożna było; wiele bardzo domów grozi zawaleniem.

Zwałów miasta okazuje się równie smutny widok. Gdzie plenne były pola i przyjemne łąki wszystko teraz okiem nieprzejrzaną płaszczyznę wody wystawia, po której dla ratunku ludzi pod dachy schronionych pływają statki. Bydło zalane, sprzęty domowe, deski, które pływają po wierchu, przerażający wystawiają widok.

— Grobla nad Ems która przeszło 200;000 tal. kosztowała, tak zniesiona iż ślad nawet po niej nie został.

— Wyspa Baltrum na dwie części rozzerwana, a o losie wysp Juist i Borkum dotąd nie ma wiadomości.

— Zeszłej nocy znowu się woda nieco podniosła, lecz utrzymywano komunikacją za pomocą statków, choć i to dla pływających kryć dość trudno było. Tamy wschodniéj Fryzyi według nadeszłych doniesień, w 23 miejscach przerwane zostały.

z Londynu 8 Lutego.

Lord Gover odczytał d. 5. rapport o adreście. P. Hobbehouse żądał objaśnienia miejsca w którym jest mowa o potrzebie powiększenia wojska w posiadłościach Angielskich za granicą. Przydają że wrazie gdyby pewien Generał (Generał Jackson) mianowany został Prezydentem Stanów Zjednoczonych, który tak niechętny jest Anglikom, wszystkiego z jego strony obawiać się należy.

Kanclerz mówił że Birmanami nie należy pogardzać, i że Anglia powinna oddać nie tylko niebezpieczeństwo lecz nawet samą obawę niebezpieczeństwa.

P. Goulburn, Generalny Sekretarz wicekrólestwa Irlandyi, zapowiedział na dzień 10 Lutego wnieść projekt zmierzający do zniszczenia nieprawnych w tym kraju towarzystw. P. Brougham natychmiast obowiązał się dowiedzieć mu że towarzystwo katolickie jest prawne. Na téj sessyi mało było widzów i wczesnie się zakończyła.

— Sierżant Onslow otrzymał dziś w Izbie niższej pozwolenie do wprowadzenia

bilu aby znieść zupełnie prawo przeciw lichwiarstwu, do czego terazniejszy obieg pieniędzy zda się być najwłaściwszym czasem, jeżeli się zważy niektóre pożądane miejsca mowy króleskiej, dotyczące znieślenia ograniczeń. Przeciwnie P. Davenport i P. Curwen sądzili że przedmiot ten jest wcale niewczesny, i że co do krajowego gospodarstwa niebezpieczną jest rzeczą by lichwiarskie ustawy były zniszczone w chwili, w której odbywają się tak ogromne spekulacje i w której, co ledwie do uwierzenia, podpisano przeszło 166 milionów na wszelkiego rodzaju projektu. Musiano przystąpić aż do głosowania, a pozwolenie wniesienia projektu przyjęte zostało 52 głosami przeciwko 46.—

— W Izbie niższej zapowiedział P. Whitmore, że 1. Marca wnieść projekt znieśnienia prawa zbożowego.

— Nad miejscem mowy Króleskiej, że wszystkie wielkie sprawy Państwa są w najpomyślniejszym stanie, Dziennik Times czyni następujące uwagi: «Oby i mniejsi mogli z tego stanu korzystać! oby chleb był tańszy! Tego tém mocniej życzymy, iż niewiedziemy aby co w mowie Króleskiej kazało się spodziewać bliskiej zmiany ustawy zbożowej.»

— P. Canning dał wielki obiad dyplomatyczny w swoim domu Gloucester-Lodge. W liczbie gości znajdował się P. Los-Rios. Posłowie Francyi, Rosyi, Austrii i Pruss należeli do téj biesiady; widziano także pełnomocników mocarstw drugiego rządu.

— Mówca izby niższej dał w sobotę pierwszy obiad parlamentowy członkom ministeryalnym; wielu Ministrów znajdowało się na nim. Nazajutrz dał drugi obiad członkom opozycji.

— P. Peel Minister Spraw wewnętrznych nie wychodzi z domu dotknięty gwałtownym katarem. Ponieważ jest najzaciętszym nieprzyjacielem Katolików, szczęście będzie dla nich jeżeli w jego nieprzytomności sprawa towarzystwa Dublińskiego rozstrzygniętą zostanie.

— Margrabia Landsdown rzekł przy otwarciu posiedzeń izby parów, że Anglia i Turcja są dwa jedyne kraje w Europie w których jeszcze panuje nietolerancja religijna. Muzułman Ali-Saida, znajdujący się w Londynie dla interesów handlowych, zaprzeczył temu porównaniu. Utrzymuje że nigdy Turcy nie obchodzili się tak niehumanie z chrześcianami jak Anglicy obchodzą się z Katolikami; za dowód przytacza że prawie wszyscy Sekretarze poselstwa byli Grecy, gdy żaden Katolik nie może być w Anglii nawet kancelistą trybunału.

— Im większe niebezpieczeństwo zagraża towarzystwu Katolickiemu w Dublinie tym większy tłum zbiera się na jego posiedzenia. Dnia 2 b. m. przydował Sir Thomas Esmonde. Pan O'Connell wniósł projekt adresu podziękowania protestantom którzy mają podać petycją o wyzolenie katolików; propozycją tę jednomyślnie przyjęto.— Przychód towarzystwa w przeszłym tygodniu wyniósł 7,992 f. s.

— Wojsko angielskie powiększone będzie o 7,000 tysięcy nie zaś o 20,000 jak twierdziły dzienniki niektóre.

— Wyszły teraz na jaw niektóre tajemnice gabinetowe. Gdy P. Canning radził w Gabinetecie aby się układać z hiszpańskimi osadami, sprzeciwiali się temu P. Peel, Minister Spraw Wewnętrznych; P. Robinson, Minister Skarbu, Lord Wellington, Lord Westmoreland i Lord Eldon

tak mocno, iż P. Canning prosił Króla o dymissyą. Monarcha zdawał się skłonny do przychylenia się do téj proźby; lecz gdy Lord Liverpool, którego zdrowie jest bardzo nadwężone, oświadczył w tymże samym czasie chęć złożenia swiego urzędu, nadał przez to mocy stronnictwu P. Canning, tak dalece, iż na następny radzie, P. Peel i Lord Wellington głosowali z Panem Canning. (Et.)

— Ze świeżych listów odebranych z Mokha okazuje się, że druga (turecko-egipska) wyprawa wyszła przeciwko zbuntowanym Arabom koło Dżidda w trzech kolumnach i że przy najmocniejszej, trzech-tysięcznej, znajdowało się dwóch Anglików. Podług opisanja, w tém woysku żadnej niema karności. W czasie swego pobytu w Dżidda zamordowało trzech czyli też czterech ludzi. Głęb kraiu Mokha był ciągle przez buntowników osadzony. Miasto Zabid zostawało ciągle przez cały miesiąc Czerwiec w mocy zbuntowanej załogi z powodu nie wypłaconego ięć żołdu, która tak bardzo uciemniała, że prawie wszyscy mieszkańcy pouchodzili, kupcy zaś swoje towary na komorze złożone na łup żołnierzom pozostawiali. Część kraiu Yemen, zostająca jeszcze pod zarządzeniem Jmana, postąpiła wielkim krokiem ku swojej zgubie. Mniemają iż wiele lat upłynie, nim powróci handel i zaufanie pomiędzy mieszkańców tego kraiu, który stał się ofiarą spustoszeń Kubitów pod wodzami Ben Hussein i Ben Mahomed. (L. d. B.)

— Times oznajmia iż P. de Los-Rios Poseł Hiszpański przybył do Londynu dla uczynienia Rządowi Angielskiemu przełożenia z powodu uznania przez Anglią osad Ameryki południowej.

— Zapewniają że P. Karol Stuart wkrótce wyjedzie do Lizbony; towarzyszyć mu będzie wielu kawalerów poselstwa aby ię tém świetniejszym uczynić.

— Hrabia Montholon wniósł skargę przeciw P. Lafitte względem testamentu Bonapartego do tutejszego Sądu Szeryfa, a przysięgli dnia 5 b. m. sumę którą P. Lafitte zapłacić obowiązany oznaczyli na 129,422 funt. Ster. 6 Szyl. 2 den.

— Gazety Kalkuckie do 1 Września dochodzące przybyły przez Bombai wraz z depeszami P. Campbell z Rangoon d. 22 Lipca i 5 Sierpnia podpisanymi, które o korzyściach nad Birmanami odniesionych wzmiankują. Według doniesień prywatnych wojska nasze w ogóle były zdrowe, lecz wiele cierpiały na braku świeżej żywności a nadewszystko mięsa, na czem liweranci z Madras ogromne summy zyskali. Kraj około Rangoon tak był zalany iż o pochodzie do Ummerapooru ani myśleć można było przed Październikiem lub Listopadem. Mówiono iż władca Saravaddy postępuje przeciwko naszym na czele 70,000 ludzi; tudzież że Król Awy opuścił stolicę, dla obięcia dowództwa nad woyskiem w wyższej części kraiu stojącym. Woysku Birmanów podobnie nie dostaje żywności (według powieści jeńców); nie ma ono wielkiej ochoty walczyć z nami.

— Olbrzymi okręt Columbus wraca do Nowego Brunszwiku.

— Nadeszły listy od P. Henderson Kommissarza Król. z Bogoty dnia 19 Listopada pisane, w których jest wiadomość, że goniec łądem od wojska Boliwara przysłany doniósł o klęsce Canteraca nad rzeką

Apurimac dnia 29 Września poniesiony, po której tenże ledwie z 1600 ludźmi w największym nieładzie cofał się do Cuzco. List Króleskiego Konsula z Kartageny potwierdza tę wiadomość.

— P. Crawford Północno-Amerykański Minister skarbowy wyrachował w urzędowym raporcie złożonym Kongressowi, że dług ogólny Zjednoczonych Stanów umorzony będzie do 1835 roku.

— Listy odebrane z Sant-Jago (z Chili) z ostatnich dni Września, potwierdzają to wszystko cośmy donieśli o rewolucyi zaszłej w Lipcu. Biskupa i trzech innych Duchownych, którzy byli nieprzyjaciółmi istnącego porządku rzeczy, wygnano ze stolicy. Wszystkie Świąta ograniczono na dniach Niedzielnich, i wszelkie processye, wyjąwszy Bożego Ciała zniesiono.

Dnia 29go Sierpnia część prowincyi Chili doznała trzęsienia ziemi, miasto Copiapo zupełnie miało być zniszczonem.

— W iednym Dzienniku amerykańskim, pod dniem 15 Grudnia z *La Guayra* czytamy co następuje: Posyłam ci najświeższe dzienniki; przykro jest że niemogę ci donieść, że ten kraj zupełnie jest spokojnym. Panuje tu nienawiść ku cudzoziemcom, mianowicie ku Anglikom, którzy wszelkiego rodzaju przykrości doznają.

Prawa istające w Kolumbii są rozumne, liberalne i sprawiedliwe, ale ich wykonawcy są w szkole dawnéj wychowani, do wszelkich występków skłonni, i przyzwyczajeni do nadużyć które od tyłu wieków ten kraj nieszczęśliwy dręczą. W dzień i w nocy bezkarnie popełniają kradzieże; Alkadowie niechęcą się zatrudniać wyszukiwaniem przestępców, a jeżeli ci przypadkiem dostaną się w ich ręce, karzą ich tylko trzech dniowem więzieniem.

(Dr. bl.)

— Pewien górnik nazwiskiem *Roberts*, człowiek nieposiadający żadnego naukowego wykształcenia, wynalazł aparat do zabezpieczenia życia, w szkodliwych wyziewach, dymie i t. p. i do zachowania od szkody własności w czasie pożaru. Stwierdził to doświadczenie przed tygodniem w przytomności bardzo zacnych osób w Preston w następującym sposobie: O godzinie 11 i minut 40 wszedł *Roberts* w piec długi na 7 Yardów a szeroki na 4, który poprzednio napełnił był dostatecznie sianem, siarką, i t. d. poczem to wszystko zapalono. Głowę jego zbroił skórzany kapelusz ze szklanemi oczami, do którego była przymocowana długa przez wodę przechodząca rurka także ze skóry, która ułatwiała oddech. O saméj godzinie 12 wyszedł z pieca mocno spocony lecz bynajmniej nieuszkodzony, i zapewniał, że mógłby w nim dłużej jeszcze wysiedzieć. Nienależy wątpić iż ten człowiek otrzyma patent na swój wynalazek.

z Madrytu 2 Lutego.

N. Pan wyrokiem swoim z d. 17 Stycznia r. b. pozwolił na wolny obieg po kraju wszystkich towarów kolonialnych znajdujących się w portach Hiszpanii za opłatą 2 od sta.

— Król z rodziną swoją ma wyjechać do Aranjuez a z tamąd ma się udać do Sewilli z Xięciem Maksymilianem, który chce zwiedzić tę prowincyę.

— Pomimo tylu nieszczęść których doznała Hiszpania i ciężarów które jeszcze ją obarczają, Rząd wysłał kilka morskich

wypraw do Peru, Hawany i wysp Filipińskich. Nową wyprawę gotują w Kadyxie przeznaczoną także do Peru. Cóżkolwiek bądź to Królestwo ma więcej zasiłków wewnętrznych aniżeli się zdaie, i jeżeli odzyska swoje osady, łatwo może stanąć na dawnym stopniu iaki zajmowało pomiędzy Mocarstwami Europy. (Dr. bl.)

— Mrozy i susze tak dokuczają iż brak wody do picia już się czuć daie.

— Listy z Sewilli donoszą iż Jenerał Latour-Foissac wydał już sześciu członków Kortezów których się domagał Jenerał Campana. Niektórzy wątpią jeszcze o tém.

— O nowéj Amnestyi wcale już nie słycać.

— Z dwóch wielkich wstęp orderu legii honorowéj, które Król JMé Francuzki Królowi Hiszpańskiemu do dowolnego rozrządzenia oddał, otrzymał iedną Jenerał *Aimerich* Minister woyny. Życzył on sobie bydź uwolnionym od zwykłej w podobnym razie wypłaty 2000 Pesos na Szpitalu, czego iednak pozyskać nie mógł.

— Donoszą z Kadyxu, że woyska nasze nie mogły wynaleźć Liweranta któryby słomę na podścielkę taniéj iak po 5 fr. na sieczkę zaś po 3 fr. 50 cent. za centnar dostarczać chciał.

— *Gazeta* z 24. donosi że listy z Buenos Ayres pod d. 18. Października r. z. donoszą, iż korpus woyska téj prowincyi niepodległy na głowę został pobity i zniszczony pod Salą przez Jenerała Króleskiego *Valdes*; tak wielka trwoga panowała w tym kraju, że wielu mieszkańców gotowało się do uciezki. Też listy przydają, że miasto *Mendoza* w Wicekrólestwie Buenos-Ayres nad granicą Chili, oderwało się od Konfederacyi prowincyi Rio de la Plata, i ogłosiło się za Królem Ferdynandem VII.

Bez wątpienia na téj wiadomości opiera się druga, że kilka naszych Pułków wybranych losem popłynię do zbuntowanych prowincyi Ameryki.

— Tutejszym ochotnikom rojalistowskim dodano Artylerzystów, Saperów, Minerów pod dowództwem officerów od Inżynieryi, i tak ich teraz doskonałą, iż wyraźnie wydaie się zamiar przemienienia ich na regularne woysko. Nadto naczelny Intendent policyi żądał od swoich podwładnych dokładnego spisu wszystkich do broni zdolnych, począwszy od 15 do 60 roku życia.

— Don *Antonio Garcia* dowódzca okrętu *La Notre Dame del Carmel* donosi że, 15go Grudnia r. z. spotkał o 50 mil od wysp kanaryjskich ku zachodowi, dywizyę morską hiszpańską składającą się z 7miu fregat, która wypłynęła z Ferrol 7go Grudnia. Tę wiadomość potwierdziły depesze przesłane Ministrowi marynarki przez dowódcę téj wyprawy.

— *Dziennik Rozpraw* donosi iż Rząd Hiszpański po długich pracach przygotowanych ukończył już projekt Systemu reprezentacyjnego (pewny gatunek Rady Stanu czyli Rady nadwornéj), którego w notach udzielił Posłem Francyi, Rossyi, Austrii i Prus, aby go ci pod rozpoznanie rządów swoich posłali.

— (Zlistu) Najświeższe listy z Lizbony zdają się potwierdzać nadzieję układu pomiędzy Brazylią a Portugalia, które po ostatnich wiadomościach otrzymanych z téj dawnéj osady, wstrzymała przygotowaną wyprawę morską.

Upadek dawnego ministerstwa poeciagnie

za sobą pewno uznanie cesarstwa Brazylskiego, któremu byli przeciwni *Subserra* i *Palmella*. Dodaiaż iż to uznanie Brazylskiéj niepodległości przygotowane jest z wielką zręcznością, w celu utrzymania iedności tych osad, z których niektóre usiłują odłączyć się wznosząc się do rzędu niepodległych RPlitych, lecz to uznanie potrwa tylko za życia terażniejszego Króla; albowiem po jego zgonie, syn starszy, Cesarz Brazylski, zostanie prawym dziedzicem tronu. Dodaiaż iż Anglia gwarantuje nietykalność terytorium Brazylskiego.

Widać nieiakie amalgama w składzie nowych ministrów. Dwóch jest rojalistów należących do stronnictwa Królowéj, to jest: Hrabia *Barbacena* Minister woyny, i *Correa de la Cerda* Spraw wewnętrznych. Trzój inni Ministrowie są liberalisci i służyli w rewolucyynym rządzie. Uważamy pomiędzy niemi P. *Picheiro de Ferreira*, ministra spraw zagranicznych, który miał tenże sam urząd w epoce kontr-rewolucyi; lecz ci trzój ministrowie nie są jeszcze przecieź tak liberalnemi iakiemiby ich mieć żadała tegoczesna liberalność. Ci ostatni cieszą się z upadku ministerstwa Portugalskiego; rojalisci stronnictwa Królowéj są podobno więcej jeszcze z tego zadowoleni.

(Dr. bl.)

z Rzymu 28 Stycznia.

Naywyższy Pasterz wydał nie dawno urządzenie w dwunastu artykułach, w przedmiocie uszanowania iakie się należy Czci Boskiéj i Kościołom. Po krótkim przemówieniu iak mają bydź szanowane Domy Boże, i iaki przykład powinni dawać z siebie wierni mieszkańce Rzymu, osobliwie w czasie Jubileuszu, Jego Świątobliwość przypomina wierne wykonanie Kanonów, Ustaw i Urządzeń Apostolskich. Msze i nabożeństwa odbywane być mają w godzinach rubrykami oznaczonych, kościoły zaś zamykane przed zachodem słońca, wyjąwszy niektóre chwalebne zwyczaje lub szczególne przypadki na osobnych prawach oparte. Uroczystości mają bydź obchodzone bez mieszania do tego rzeczy światowych, również muzyka ma bydź kościelna a nie światowa, i tylko za wyższém pozwoleniem; nadewszystko ma bydź zabronione Organistom w czasie Mszy śpiewanie teatralnych piosnek. Zakazano jest hałasować po kościele i obracać się tyłem do ołtarza. Niewolno ubogim żebrać po kościele, nie wolno sprowadzać z sobą psów. Każdy ubrany bydź powinien wedle stanu swojego: niewiasty z nakrytą głową, skromnie ubrane, nie mogą nosić dziatek u piersi. Świeckie osoby nie mają rozmawiać pod czas Mszy w kościele ani w kaplicach. W czasie teyże mszy niewolno nikomu a szczególniéj niewiastom zbliżać się nadto do ołtarza, lecz mają wszyscy stać w przyzwoitem oddaleniu. Podczas podniesienia i przy przeżegnaniu każdy winien klęczeć na obu kolanach. Cudzoziemcy, zwiedzający zabytki kościelne, powinni się przystoynie zachować. Świeccy wchodzić nie będą bez potrzeby do Sakrystyi, ani iéy używać za przeyscie z kościoła na dwór, i na powrót; niewiasty mające do niéy interes, zatrzymają się we drzwiach, i tam będą rozmawiać. Zaleca się, aby nie najmowano krzesel i nie noszono ich z mieysca na mieysce, ale natomiast będzie odnowiony zwyczaj ławek do siedzenia razem i do klęczenia. Proboszczowie, Kapłani i wszyscy wierni we-

zwani są aby się zachowali podług powyższych przepisów.

z Janiny 20 Stycznia

— Położenie Epiru zaczyna być dosyć krytyczne i bardzo obawiają się o spokojność publiczną. Omer-Basza, zamiast co by się miał być, podług otrzymanych rozkazów, udać do Tessaloniki, ciągle tu bawi, stara się wszelkimi sposobami zbierać pieniądze, a w porozumieniu z dowódcami wojsk innych czyni przygotowania do wojny. Mieszkańcy obawiają się wznowienia wszystkich nieszczęść które się wydarzyły pod Ali-Baszą i starają się przemieścić swoje najdroższe sprzęty w bezpieczne miejsca. Z tém wszystkiém nie pokazali się jeszcze nowi dowódcy téj prowincyi iako i Arty; kray ięczy pod wszelkiego rodzaju uciemżeniem i każdy przekonywa się, że Omer, jeżeli go zbroyną ręką nie przymuszają, nie opuści dobrowolnie ani miasta ani twierdzy Janiny. (G. B.)

z Paryża 12 Lutego

— Kommissarze wyznaczeni przez Króla dla rozstrząśnięcia rachunków dotyczących się dostawy dla wojska hiszpańskiego złożyli swoję pracę Królówi.

— Król, którego dobroć okazuje się w tém co uświęca boleść, iako i we wszelkich innych okolicznościach, obdarzył miasto Paryż ofiarą równie pobożną iak dobroczynną; jego mieszkańcy czytając będą z rozczuleniem przyłączoną tu listę dobrodzieystw rozlanych w stolicy przez najlepszego z Królów; ogłosił ie urzędownie Xiążę Doudeauville Minister dworu J. K. Mości.

«Król postanowił aby summa 37,000 fr. była w jego imieniu rozdzieloną corocznie w téj epoce (*) w następującym sposobie:

Kassie dyecezyonalnéj paryzkiéj 1000 fr. — Wielkim Seminaryom 1,000 fr. — Małym Seminaryom 1,000 — Kościołowi St. Germain l'Auxerrois (Parafia króleskiéj) 2,000 — Proboszczom Paryzkim (w liczbie 37) dla ubogich w ich Parafiach 20,000 fr. — Prezydentom miasta Paryża dla ubogich w ich okręgach 12,000 — Ogół 37,000 fr.

Pominąwszy summę 1000 fr. którą Król Jmć kazał niedawno wyliczyć X. Marron, dla ubogich Kościoła reformowanego, N. Pan kazał oddać na ręce X. Goëpp Pastora reformowanego Augszburskiego Kościoła summę 800 fr., przeznaczoną dla ubogich tegoż wyznania. « (Et.)

— N. Pan uwiadomiony że w króleskiéj szkole muzyki nie ma klasy grania na arfie, rozkazał aby ią ustanowiono na ósmiu uczniów. Pan Nadermann starszy, pierwszy arfista muzyki Króleskiéj, został Profesorem, a P. Nadermann młodszy Profesorem Adjunktem.

— W mieście Rheims w téj chwili największy ruch panuje. Nayskromniejsze domy nagle przybrały świetną postać a wspaniały obrzęd namaszczenia przez długi czas dobroczynne skutki mieć będzie. Rachują że zbierze się około 6000 cudzoziemców, liczba zaś osób należących do dworu Króla Francuzkiego, deputacyi od władz, wojska, wyniesie około 15,000.

— Zapowiedziane przybycie Xięcia Metternich do Paryżu zrobiło wielkie wraże-

nie na giełdzie, w Salonach przy ulicy Chaussée d' Antin i w Redakcyach Dzienników liberalnych. Lecz tu zachodzi różnica, że na giełdzie po téj wiadomości obligacye francuzkie i wszystkie papiery dawnych Monarchiy, poszły w górę, gdy przeciwnie akcyje liberalne czterech części świata znacznie spadły. Jeżeli mamy dać wiarę innym wieściom, Xiążę Metternich nie sam tylko ze wszystkich Statystów wpływających na dyplomatykę europejską przybędzie nie zadługo do Paryża, a ten wyraz Kongress tak zaspokajający stronników zasad Monarchicznych, tak groźny dla wichrzycieli wszystkich krajów, wyrzeczony był po cichu przez kilka osób. Nie dziwiłoby nas to postanowienie wielkich Mocarstw lądowych; dla tych nawet którzy skłaniają się do środków pojednawczych, byłoby to rękomią bezpieczeństwa i ufności. Kongress ma siłę moralną i wpływ którego nie posiadają nayliczniejsze wojska. Prócz tak krótkiéj, tak mało krwi kosztującéj, a iednakże tak chwalebny wojny hiszpańskiéj, pokóy w Europie od lat dziesięciu przerywany nie był. Winniśmy to Świętemu Przymierzu, mądrości z którą jego dostojni Reprezentanci umieli się porozumieć i przedsięwziąć środki, a nawet złożyć ofiary aby mieć na wzajem prawo żądania ich od Rządów które są pod jego opieką. Ta wysoka obrona zasad towarzyskich i sprawy swych ludów, dobrodzieystwami iedynie swój wpływ okazuje; usunęłaby ie więc, gdyby była nieczynną i obojętną w śród nowych zapytań i zdarzeń rządzonych postępem czasu. (Dr. bl.)

WIADOMOSCI LITERACKIE.

Obrazy historyczne malarza Eghink.

List z Rzymu z 20 Listopada donosi o dziełach iednego z młodych artystów, Rossyanina.

»Przedmioty obrazów malarza Eghink są zazwyczaj powzięte z dawnej historyi Rossyjskiéj. — Pierwszy obraz wystawia sławną bitwę stoczoną w trzynastym wieku ze Skandynawami nad brzegami Newy. Alexander na koniu z wyniesioną włócznią zagraża wodza wojsk nieprzyjacielskich, rani go w rękę i pozyskuje chwalebny przydomek *Newskiego*. W około niego ciśnie się rzeź i śmierć. Już wielu z nieprzyjaciół poległo; ich szeregi chwieją się; uciekający biegną w nieładzie; płomienie pożerają okolice, a głab obrazu wystawia daleki pożar floty skandynawskiéj. — Ogień wojny, odosobnione grupy, ustępy i figury dobrze są ułożone; widać zapal w wykonaniu. Pomimo mnóstwa przypadków iedność-wszędzie jest zachowaną i obraz ten zasługuje na to aby był oddany na wielką skalę *al fresco*.

Drugi obraz wystawia powrót zwycięzcy do Pskowa. Xiążę jest na koniu; jego rysy oznaczają wzruszenie; pozdrawia on lud uprzemie; starcy, kobiety i dzieci przywołują go z okrzykami; szlachetna duma cechuje twarz zwycięzców. Bramą z liści z wiejską prostotą, rozwinięte chorągwie, trofea, wiele ruchu, i żywa wesołość pomiędzy ludem, nadają obrazowi temu prawdziwe znamie uroczystości.

Tryumf Religii jest przedmiotem trzeciego obrazu. Pobożny Włodzimierz siedząc na Tronie zdaje się być pograżony w głębokich myślach. Przy nim jest

Prałat Grecki trzymający w ręku pismo Święte. Na lewéj ręce widać boiarów i innych możnych ruskich. Rzecz odbywa się w wspaniałéj sali ozdobionéj kolumnami. W ogólności w wykonaniu nie brak gustu.

Czwarty obraz ma za przedmiot tego czasu zdarzenie. Wyobraża Cesarza Alexandra nadającego nowe swobody i opiekuńcze prawa prowincjom nad morzem Baltyckim. Monarcha siedzi na Tronie otoczony mnóstwem wiernych poddanych wszelkiego stanu i wieku, których fizyonomie oznaczają wdzięczność za udzielone im dobrodzieystwo. (Dz. Pet.)

Wyroby rękodzielni Bawełnianych w Anglii.

Pan Heywood wystawia w dzienniku *Edinburgh Philosophical Journal* następujący obraz produktu rękodzielni bawełnianych w Anglii.

»Cena wyrobów bawełnianych wyprawionych przez 22 lat wojny od 1793, do 1815 wynosi podług raportów urzędowych 208 milionów funt. szter., materyały surowe użyte do ich wyrobienia kosztowały 88 milionów. Czysty więc zysk uczynił 120 mil., co czyni 5½ mil. rocznie. — W tymże przeciągu czasu wywóz wszelkich innych wyrobów uczynił 548 milio., odtrąciwszy na materyały surowe 148 milionów, pozostaie przybytku 400 mili. czyli 18 mil. na rok. W ósmiu ostatnich latach, od przywrócenia pokoiu, od 1815 do 1822, cena wyrobów bawełnianych wywiezionych z kraiu wynosiła przeszło 177½ milionów. Odtrąciwszy rocznie 5½ milio. na surowe materyały pozostanie 137½ miliona (około 14½ na rok) które dodane do ceny wyrobów wywiezionych w latach poprzedzających, wynoszą summę przeszło 257½ milionów Kapitału, który narodził się od początku ostatniéj wojny. Cena innych towarów wyrobionych w Anglii wywiezionych w ostatnich ósmiu latach wynosi 332 miliony; odtrącając na materyały surowe 7½ milio. rocznie, pozostaie 272 mil. czyli 34 milio. rocznie. Dołączony do tego powyższe 400 milionów, mieć będziemy w przeciągu lat 30tu summę 672 mil., czyli przeszło 22½ milionów rocznie. Tak więc przemysł rękodzielników angielskich przewyższył przeszło o 100 milionów dług publiczny 569 milionów zaciągnięty z powodu wojny. (Dz. Pet.)

ROZMAITOSCI.

— W księgarni Löfflera w Stralsundzie, wyszło teraz dzieło pod tytułem *Archimedes von Syrakus vorhandene Werke i t. d.* « Archimedessa Syrakuzanskiégo pozostałe dzieła, z Greckiego na język niemiecki przełożone, i krytycznemi uwagami objaśnione przez Ernesta Nizze z 13 tablicami litografowanymi, 38 arkuszy w 4ce więk., cena 3. talary 10 sr. gr. (Złp. 20) Dzieła nieśmiertelnego Syrakuzanczyka pierwszy raz w zupełności pokazanie się, w języku niemieckim. Dawno już dawno się czuć potrzeba takowego wypracowania.

— Francuzi chwalać się że mają Kodex Napoleona wierszem; Niemcy mają trochę więcej. Pod tytułem *«Rzymsko-prawniczy Kancyonał»*, w Lipsku 1824,» mają dzieło w którym do każdego tytułu prawa dodana jest melodia z pospolitych śpiewek. Tak np. tytuł *de jure personarum* ma być śpiewany według melodyi *Freut euch des Lebens* i t. d. (I tak mają iuż Niemcy ogromne tomy Jeografii, Historyi Naturalnéj i t. p. wierszem.) (G. B. H.)

(*) To jest: około rocznicy śmierci Xcia B. r.